

Temat scenariusza zajęć:

Alfons Karny – wybitny rzeźbiarz i portrecista.

Autorka: Martyna Sianko

Czas realizacji: ok. 90 min

Miejsce: Muzeum Rzeźby Alfonsa Karnego: Galeria Portretów Wielkich Polaków, Sala Twórczych Poszukiwań oraz Pracownia Rzeźbiarza.

Uczestnicy: dzieci w wieku 7 – 12 lat

Cel ogólny: zapoznanie uczestników z sylwetką jednego z najwybitniejszych rzeźbiarzy XX wieku – Alfonsa Karnego.

Cele szczegółowe:

Cele poznawcze

- Uczestnicy wiedzą, kim był Alfons Karny.
- Uczestnicy wiedzą, na czym polega praca rzeźbiarza.
- Uczestnicy wiedzą, czym jest portret.

Cele kształcące

- Uczestnicy ćwiczą słuchanie/czytanie ze zrozumieniem.
- Uczestnicy rozwijają swoją wyobraźnię.
- Uczestnicy rozwijają aktywność plastyczną.

Cele wychowawcze

- Uczestnicy potrafią dyskutować i bronić własnego zdania.
- Uczestnicy szanują siebie nawzajem.
- Uczestnicy szanują pracę innych osób.

Metody pracy:

- miniwykład,
- dyskusja,
- ćwiczenie ruchowe,
- rozwiązywanie zadań z karty pracy,
- praca plastyczna.

Formy pracy:

- indywidualna,
- grupowa,
- zbiorowa.

Środki dydaktyczne:

- karty pracy,
- materiały piśmiennicze,
- opcjonalnie glina.

Przebieg zajęć:

1. Prowadzący wita uczestników zajęć w muzeum, przedstawia skróconą biografię rzeźbiarza Alfonsa Karnego.
2. Wszyscy uczestnicy zajęć przechodzą do sali zwanej Galerią Portretów Wielkich Polaków. Prowadzący rozpoczyna dyskusję, pytając dzieci o to, czy miejsce, w którym się znajdują można nazwać Galerią Portretów Wielkich Polaków. Uczestnicy wyrażają swoje zdanie na wskazany temat. Aby rozstrzygnąć poruszoną kwestię, prowadzący podaje definicję *portretu* oraz zwraca uwagę na jego różnorodność – występowanie w różnych sztukach plastycznych (w malarstwie, rzeźbie, fotografii). Następuje omówienie skróconej historii portretów oraz pełnionych przez nie funkcji. Prowadzący podaje kryteria, którymi kierował się artysta przy wyborze portretowanych postaci. Edukator zwraca uwagę na fakt, iż w sali znajdują się również wizerunki przedstawiające dzieci – Jolę i Mariana Korzybskich (uczestników Powstania Warszawskiego). Prowadzący przybliży losy dzieci uwiecznionych w formie portretów rzeźbiarskich. Dodatkowo, podkreśla fakt, że w ocenie Alfonsa Karnego, nie tylko osoby powszechnie znane z kart historii zasługiwały na miano Wielkich Polaków.
3. Prowadzący wraz z uczestnikami przechodzą do następnych pomieszczeń – Sali Twórczych Poszukiwań, a następnie Pracowni Rzeźbiarza. W tej części spotkania edukator zwraca uwagę na techniczne aspekty powstawania rzeźby. Oprowadzając po muzealnej ekspozycji, prowadzący zwraca uwagę na fakt, że niektóre z wizerunków uwiecznione zostały kilkakrotnie, różniąc się jedynie materiałem rzeźbiarskim, w którym zostały wykonane.
4. W trakcie pobytu w Pracowni Rzeźbiarza, prowadzący odczytuje słowa Alfonsa Karnego dotyczące warsztatu rzeźbiarskiego: Artysta pytany o to, co sprawia największy kłopot w jego pracy odpowiedział: *Model. Zwykle jest tak: człowiek, którego rzeźbię, siada na fotelu i po chwili jest już oklapnięty, widać nudę na jego twarzy. I jak go teraz rzeźbić. Ma nienaturalne zmęczoną twarz.* Zadaniem uczestników jest wcielenie się w rolę modela. Uczestnicy dobierają się w pary i siadają naprzeciwko siebie. Każde z dzieci ma za zadanie zaprezentować taką pozę, jaką chciałoby, by została uwieczniona przez artystę. Wygrywa ta osoba, która najdłużej w niej wytrzyma.
5. W ramach podsumowania zajęć, uczestnicy otrzymują do rozwiązania krzyżówkę znajdującą się na karcie pracy. Opcjonalnie na zakończenie spotkania uczestnicy wykonują pracę w glinie.

